

ning, når man kan afskrive en investering 3½ gange. Modellen indeholder altså kontrolproblemer, men som princip er det er godt udgangspunkt«.

Usamtidighed

Den særlige olieskat eller kulbrinteskate, som den hedder i lovforslaget, træder først i kraft, når det særlige bundfradrag, kulbrinte-fradraget, er udnyttet, dvs. når der er tale om særlig store fortjenester.

Øvrige indtægter fra udvindingen af olie og gas i Nordsøen beskattes efter den almindeligt gældende selskabsskat med 40 pct. af overskuddet. Dog med en begrænsning, det såkaldte *ring fence* princip (hegn).

Selskabsskatten skal trækkes fra i olieskatten, når den skal opgøres. Det skaber problemer, fordi selskabsskatten ikke som olieskatten og kildeskatten er en samtidighedsskat. Selskabsskatten forfalder først et år senere.

Det er denne usamtidighed, Mogens Lyketoft nu vil ændre, så der bliver samtidighed i skattebetalingen. På den måde undgår selskaberne, at selskabsskatten først trækkes fra op til et år efter, at olieskatten er betalt.

– Vil denne ændring ikke betyde, at statens indtægter formindskes?

»Jo, det vil det selvfølgelig. Men ændringen er logisk set rimelig nok, fordi den skaber parallelitet i olieskatten og selskabsskatten. Det reelle problem er imidlertid, at selskabsskatten ikke som kildeskatten og olieskatten er en samtidighedsskat«.

Selskabsskatten

»Når selskabsskatten skal anvendes på indtægterne fra Nordsøen, så rejser det imidlertid en række alvorlige problemer for statens skatteopkrævning.

Problemet med selskabsskatten er, at den gøres op for hele Nordsøen. Og det betyder, at investeringerne fra et felt kan afskrives på indtægterne i det næste felt. Derfor kan selskaberne skyde skatten foran sig, så længe der foretages investeringer, der giver mulighed for meget store afskrivninger«.

Frdrag i land

»Det ene væsentlige hul, der er i loven takket være selskabsskatten, går ud på, at underskud fra olieudvindingen kan fratækkes i anden dansk indkomst. Argumentet

herfor er, at det kan fremme yderligere investeringer«.

»Problemet er imidlertid, at staten mister nogle skatteindtægter i land, fordi underskud fra Nordsøaktiviteter kan trækkes fra virksomhed i land.

Samtidig betyder modellen med fradragsret for selskabsskatten ved beregning af olieskatten, at det bliver endnu mere attraktivt at udnytte underskuddet i indkomst på land. I stedet for burde Nordsøunderskuddet udskydes til senere, når udvindingen giver overskud«.

Investeringsfonds

»Et andet afgørende hul i selskabsskatten giver i realiteten mulighed for at flytte underskud og overskud både til og fra Nordsøinvesteringerne – ved hjælp af henlæggelser i investeringsfonds«.

»Det er nemlig sådan, at man kan henlægge til investeringsfonds i Nordsøen og kan bruge investeringerne på land. Desuden kan man henlægge til investeringsfonds på land og bruge det i Nordsøen. Reelt svarer det til overførsel af underskuddet fra de to områder. Og det giver et hul i *ring fence*«.

I lovforslaget præciseres, at alle former for udvindingsudstyr og produktionsplatforme m.v. kan afskrives som maskiner. Det vil sige med 30 pct. af saldo værdien årligt.

– Er det ikke en meget stor afskrivningsprocent?

»Det må man vel nok sige. Det giver en meget hurtig afskrivning og er hurtigere end de hidtidige norske afskrivningsregler. Hovedproblemet her er nok ikke så meget selve afskrivningssatsen, men at man ligestiller investeringerne med maskiner. Det betyder, at såkaldte erhvervsstøtteforanstaltninger i form af lettelser i de skattemæssige afskrivninger for at fremme investeringer i landbrug og industri nu vil give fordele for olieselskaberne. F.eks. vil de i selskabsskatten få det særlige investeringsfradrag på 5 pct. og de vil også blive omfattet af en eventuel indeksering af afskrivningsgrundlaget.

– Hvordan kan sådan en effekt undgås?

»Det kan ske på forskellig måde, f.eks. i selve olieskatteloven.

Vil man imidlertid undgå disse særregler, bl.a. for ikke at blive beskyldt for diskrimination, så kan man indføre et særligt afsnit i